

ning henvises både til straffelovens § 40, stk. 1-5, om prøveløsladelse fra tidsbestemt straf og straffelovens § 42 om prøveløsladelse fra straf af fængsel på livstid.

Begår en betinget benådet nyt strafbart forhold i prøvetiden, vil spørgsmålet om reaktion som hidtil skulle afgøres af domstolene, jf. ved benådning fra tidsbestemt straf straffelovens § 43, jf. § 40, stk. 1, og ved benådning fra straf af fængsel på livstid straffelovens § 43, jf. § 42, stk. 1.

Overtræder en betinget benådet i øvrigt de fastsatte vilkår, kan justitsministeren tildele advarsel eller ændre vilkårene inden for den gældende længstetid, jf. ved benådning fra tidsbestemt straf straffelovens § 43, jf. § 40, stk. 2, nr. 1-2, og ved benådning fra straf af fængsel på livstid straffelovens § 43, jf. § 42, stk. 2, jf. § 40, stk. 2, nr. 1-2, og § 41, stk. 3. Hensvisningen i § 43 til § 40, stk. 2, nr. 3, indebærer, at det under særlige omstændigheder kan bestemmes, at den pågældende skal indsættes til udståelse af reststraffen eller livstidsstraffen. Er der i medfør af § 43 truffet bestemmelse om eftergivelse af hele straffen, vil en afgørelse efter § 40, stk. 2, nr. 3, medføre, at den pågældende skal indsættes til udståelse af hele straffen.

Er der som følge af overtrædelse af vilkår om tilsyn m.v. truffet beslutning om genindsættelse, kan den dømtede som nævnt ovenfor forlange domstolsprøvelse i medfør af § 112, nr. 8, i forslaget til straffuldbyrdeslov.

Til nr. 9 (straffelovens §§ 45-49)

Om straffelovens § 45 vedrørende forsikring mod ulykkestilfælde mv. henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6.

Straffelovens § 46 fastsætter regler om straffetidsberegningen. Efter denne bestemmelse medregnes til straffetiden den tid, i hvilken en indsat uden egen skyld indlægges på sygehus. Efter samme bestemmelse medregnes derimod ikke den tid, i hvilken en indsat unddrager sig strafudståelsen.

Bestemmelsen foreslås ophævet som led i gennemførelsen af straffuldbyrdesloven, jf. denne lovs kapitel 6 (§§ 14-19) om beregning af straffetiden og §§ 75 og 77 om strafafbrydelse ved undvigelse, udeblivelse, varetægtsfængsling mv. i rådets udkast til straffuldbyrdesloven.

Straffelovens § 47, stk. 1 og 2, indeholder nærmere bestemmelser om anvendelse af disciplinærstraffe. Hertil føjes i § 47, stk. 3, en bestemmelse om adgang til konfiskation af genstande, der er ulovligt indført, erhvervet eller tilvirket i institutionen.

Straffelovens § 47 foreslås erstattet af §§ 67-72, der indeholder en omfattende regulering af anvendelsen

af disciplinærstraf, og § 73, der fastsætter regler om konfiskation, i forslaget til straffuldbyrdeslov.

Straffelovens § 48 indeholder regler om anvendelsen af sikringsmidler, f.eks. håndjern og sikringscelle.

Bestemmelsen foreslås ophævet som led i en samlet regulering af anvendelsen af sikringsmidler i forslaget til straffuldbyrdeslov, jf. §§ 65 og 66 vedrørende sikringsmidler (håndjern og sikringscelle).

Efter straffelovens § 49, stk. 1, fastsætter justitsministeren nærmere regler om fuldbyrdelse af fængsel og hæfte.

Det foreslås, at bestemmelsen udgår som led i gennemførelsen af straffuldbyrdesloven.

Straffelovens § 49, stk. 2, regulerer adgangen til at lade en fængselsstraf fuldbyrde i institution mv. uden for fængsel eller arresthus.

Bestemmelsen foreslås erstattet af § 78 om fuldbyrdelse af fængselsstraf i kriminalforsorgens pensioner og i institutioner mv. uden for kriminalforsorgen i forslaget til straffuldbyrdeslov.

Der henvises i øvrigt til pkt. 1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 10 (straffelovens § 50)

Efter straffelovens § 50, stk. 1, tilfalder bøder, der pålægges i henhold til denne lov, statskassen. Bøde kan idømmes som tillægsstraf til anden strafart, når tiltalte ved lovovertrædelsen har opnået eller tilsigtet at opnå økonomisk vinding for sig selv eller andre, jf. § 50, stk. 2.

Bestemmelsen i § 50, stk. 1, foreslås ændret, så bøde tilfalder statskassen. Baggrunden for ændringen er, at også bøder, der pålægges efter særlovgivningen, i almindelighed tilfalder statskassen. Bestemmelsen i § 50, stk. 2, foreslås videreført i uændret form. Ved § 50, stk. 3, videreføres uændret den nugældende bestemmelse i straffelovens § 52, stk. 8, hvorefter den bodefældte ikke kan kræve bøden betalt eller erstattet af andre.

Der henvises i øvrigt til pkt. 1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 11 (straffelovens § 51)

Straffelovens § 52, stk. 4-7, indeholder bestemmelser om inddrivelse af bøder. Bestemmelserne giver bl.a. mulighed for at inddrive bøder ved lønindeholdelse. Det fastsættes i den forbindelse bl.a. i stk. 5, at politiet hos andre offentlige myndigheder kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for at varetage indeholdelsen, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold. Endvidere kan politiet fra alle af offentlige myndigheder førte registre og de af domstolene førte registre over rettigheder over løsøre og fast